

[Hartvig Frisch.]

ved, at der ogsaa i Øjeblikket samler sig den allerstørste Interesse ude i Sognene.

Der er ogsaa Grund til at pege paa Fremskridt i Forbindelse med Sociallovgivningen for de gamle, Invaliderne og de arbejdsløse og paa Brændselsloven, der gennemførtes i Begyndelsen af denne Rigsdagssamling. Naar dertil føjedes den udvidede Lov om langvarigt og unge arbejdsløse, som til de 30 Mill. Kr. fra forrige Aar fører yderligere ca. 18 Mill. Kr., saa har vi god Udsigt til at fortsætte den Nedgang i Arbejdsløsheden, som allerede i de første Maaneder af Aaret har kunnet tydeligt spores. Der føres i Øjeblikket paa dette Punkt en Agitation, som ikke har noget virkeligt Forhold til Kendsgernerne. Hvis man tager de sidste statistiske Efterretninger, der ligger fremme, og ser paa Marts Maaned 1938, finder man, at Arbejdsløshedsprocenten var 22,9, medens den i den tilsvarende Maaned i Fjor var 28,6 og i den tilsvarende Maaned i 1936 var 26,2. Særlig Byggeriet bør nu alle Kræfter sættes ind paa, og den lettede Valutastilling bør her komme Finansieringen til gode.

Jeg vil med Hensyn til Spørgsmaalet om Obligationskurserne, hvorom der ogsaa har været talt, her gerne gøre en Bemærkning paa Grundlag af en Undersøgelse vedrørende Indekstallet for Obligationer fra saa langt tilbage som 1921. Man finder her saa svingende Cifre som fra saa langt nede som 85,3 helt op til i 1934 101,3. Men det interessante er, at naar man deler dette Tidsrum i 4-aarige Perioder, saa finder man i Perioden 1921—24 en Gennemsnitsindeks paa 91,3, i 1925—28 paa 88,3, i 1929—32 paa 92,8 og i Perioden 1932—36, Perioden under Valutalovgivningen og under denne Regerings Bestræbelser, et Indekstal paa 98,3. Tager vi de statistiske Efterretninger, der nylig er fremkommet, viser det sig, at i 1938 fortsætter denne Linie sig.

Da der her i Tinget af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen er blevet fremdraget nogle Ytringer af mig i ganske forvrænget Form vedrørende Spørgsmaalet om Socialpolitikens Forhold til Erhvervspolitikken, Ytringer, som blev henført til et Møde i Esbjerg, skønt det egentlig var paa et Møde i Køge, de blev fremsat, hvor det ærede Medlem var udeblevet, vil jeg gerne her udvikle den Tankegang, som Kommunerne har søgt at forvrænge.

Naturligvis stiller Kampen mod Arbejdsløsheden store Krav til de offentlige Midler. Et Arbejderparti, der vil handle under Regeringsansvar, maa gøre det klart

baade for sig selv og for andre, at de offentlige Midler er begrænsede. De Midler, der skal bruges til store Erhvervsfremstød, kan ikke samtidig baandlægges til ren Understøttelsespolitik. Vil man det ene, maa man samtidig erkende en Grænse for det andet. Derfor maa vi afvise Kommunisternes Overbudsforslag om 20 pCt.s Forhøjelse af alle Understøttelsessatser. Det vilde betyde alene for de Maaneder, der er Tale om, en Belastning paa 40 Mill. Kr., og hvem vil være saa ansvarsløs at gennemføre saadanne Forhøjelser som midlertidige? Socialministeriets Budget er siden 1931 steget fra 75,5 Mill. Kr. til 157 Mill. Kr. Hver 50 Mill. Kr.s Vækst i det aarlige Beløb betyder Baandlæggelse af en Kapitalmasse paa 1 Milliard, hvis Udbytte altsaa henlægges til disse Formaal. Hermed er der forbundet store socialøkonomiske Goder, men Betingelsen er selvfølgelig, at der samtidig føres en Erhvervs politik, der sikrer, at Indtægterne er for Haanden. Det har Regeringen gjort, men Kommunisternes Bidrag til Erhvervs politikken har altid været lig Nul, og deres Bidrag til Socialpolitikken har været at stemme nej til alle Hovedlovene og saa til Gengæld sikre sig en billig Agitation paa særlige Overbudsforslag.

Det samme ærede Medlem, Hr. Aksel Larsen, kan for Tiden daarligt aabne Munden, uden at vi faar at høre, at de fattige er blevet fattigere og de rige rigere, og saa kommer Tallet paa en Række Millionærer.

Hvad den første Paastand angaar, er den simpelt hen urigtig. Hvad enten man ser paa Arbejdernes Realløn eller paa Tjenestemændenes Lønninger eller paa de offentlige Goder, som der i stadigt større Maal aabnes Adgang til for de mindre-bemidlede, herunder ogsaa Understøttelsessatserne, saa har der i alle disse Aar fundet en Stigning Sted. Samtidig har Arbejdstiden været faldende. Det tages alt sammen af Profitraten. Udgifterne til de førnævnte offentlige Goder tages ganske vist først gennem Skatterne, efter at Indtægterne er tjent, og derfor figurerer selvfølgelig Indtægterne paa Profitraten.

Dermed kommer jeg til den anden Del af Paastanden, den, der angaar Millionærerne, som jo ogsaa det ærede Medlem af det konservative Parti, Hr. A. C. D. Petersen, agiterer saa kraftigt med rundt om i Landet. Disse Millionærers Skatter taler de to ærede Medlemmer ikke noget om. Hvad Millionærernes Tal angaar, kan det næppe være nogen Hemmelighed, at vi lever i et privatkapitalistisk Samfund. Enhver stigende Kurve i Erhvervs livet,